

Antes, ahora y entonces / Before, Now & Then / Nana

Direcció: Kamila Andini

País: Indonèsia (2022)

Cinema asiàtic

Fitxa tècnica

Guió Kamila Andini, Ahda Imran (novel·la: Ahda Imran) **Fotografia** M. Batara Gumpar Siagian **Música** Ricky Lionardi **Interpretació** Happy Salma, Laura Basuki, Arswendi Nasution, Ibnu Jamil, Rieke Dyah Pitaloka, Arawinda Kirana, Chempa Puteri **Durada** 103 min **Gènere** Drama **Llengua** Indonesi, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

Finals de la dècada de 1960. La Nana no es pot escapar del seu passat. Sumida en la pobresa després d'haver perdut la seva família a la guerra de Java Occidental, es torna a casar i comença una nova vida. Però el passat continua viu en els seus somnis. El seu nou marit és ric, però el seu paper de dona a casa és de submissió i ell li és infidel. La Nana pateix en silenci fins al dia que coneix una de les amants del seu marit i tot canvia. L'Ino és algú en qui pot confiar, algú que li ofereix consol i a qui li pot explicar els seus secrets, passats i presents. (FilmAffinity)

Crítica

[...]

L'opressió com a tradició

Hi ha coses que estan tan arrelades que sembla que sempre han estat aquí i, per desgràcia, que hi seran. Una d'elles és la repressió de les dones a la societat indonèsia, eix central de ***Before, Now & Then***, en què se'ns mostra com això s'ha acabat convertint en tradició, per això el títol de la pel·lícula, ja que les dones d'abans, ara i després s'han de mantenir perfectes i al servei dels seus marits com a obedients mares i mullers.

Lluny de ser una pel·lícula emocional, sorgida del dolor de la cineasta per com viu la dona al seu país, opta per explicar-ho d'una forma continguda i immersiva, on no hi manca la part tràgica, i en la qual destaca tant la fotografia com l'estructura de la història, encara que per moments pugui ser excessivament lenta. Aquest ritme pausat juga en contra seva en alguns moments però, curiosament, també a favor seu, ja que potser l'espectador acabi desesperat per la durada d'escenes que no van a cap lloc concret, però tot forma part d'un pla minuciós per desenvolupar de la millor manera possible el personatge principal, mostrant-se com un llibre obert a l'espectador, encara que amagui molts secrets (sota el seu monyo) als altres personatges.

Kamila emfatitza més la història mitjançant símbols visuals i l'ús del moviment, tot per fer encara més personal aquesta història de submissió de la dona per part de l'home, però també d'autolimitació de les dones, incapaces de poder expressar lliurement els seus problemes, tancades en si mateixes, i això es reforça a la pel·lícula per la limitació de moviments dels actors, amb moltes escenes que se senten teatrals. Sovint, ***Before, Now & Then*** sembla una versió indonèsia d'*In the Mood for Love*, de Wong Kar-Wai, pel to i la textura de moltes escenes que semblen haver estat filmades a través d'un vel, però també per tot allò que amaguen les emocions reprimides, sense oblidar-nos de l'ús de la música, combinant estils molt diferents.

[...]

“Antes, ahora y entonces”: premis i seleccions principals

8 premis:

- Asia Pacific Screen Awards 2022: premi a la millor pel·lícula
- Festival Internacional de Cinema de Berlín 2022: premi Ós de Plata a la millor actuació secundària (Laura Basuki)
- Festival Internacional de Cinema de Brussel·les 2022: premi del Jurat en el Concurs Internacional
- Festival de Cinema d'Indonèsia 2022: premi Piala Citra a la millor pel·lícula (Ifa Isfanyah, Gita Fara), millor fotografia (Batara Goempar), millor muntatge (Ahmad Fesdi Anggoro), millor banda sonora original (Ricky Lionardi), millor direcció d'art (Vida Sylvia Pasaribu)

Més 19 nominacions.

Kamila Andini

Filmografia com a directora

2022 *Antes, ahora y entonces*

2021 *Yuni*

2019 *Angel Sign*

2017 *Sekala Niskala*

2015 *Sendiri Diana Sendiri* (curt)

2011 *Laut Bercermin*

Biografia

Nascuda a Jakarta (Indonèsia), el 1986, va estudiar Sociologia i Arts Audiovisuals a la Universitat Deakin de Melbourne (Austràlia). El seu debut com a directora, *The Mirror Never Lies*, es va projectar a la secció Berlinale Generation el 2012. El seu segon llargmetratge, *The Seen and Unseen*, va guanyar el Gran Premi del Jurat Internacional de Generation Kplus el 2018, mentre que el tercer, el drama adolescent *Yuni* (2021), va guanyar el Premi Platform al Festival de Toronto. També ha dirigit els curts *Following Diana* (2015), *Memoria* (2016), *Sekar* (2019) i *Back Home* (2019). **Before, Now & Then**, el seu quart llargmetratge, li va valer el premi a la millor actuació de repartiment per a Laura Basuki a Berlín i va conquistar el premi del jurat al Festival de Brussel·les.

Organització:

En conveni amb:

